

Sau des de dins

El fotògraf oficial de Sau, Martí E. Berenguer, recupera al llibre 'Sau vist' (Ed. Escua) els moments més íntims de Carles Sabater, Pep Sala i el seu equip. Un tast de 200 imatges que arrenquen l'abril del 1991 i acaben amb el fatídic concert a Vilafranca, el febrer del 1999. Entre el 16 i el 20 de setembre, l'autor exposarà una tria de fotos a la biblioteca Joan Triadú de Vic, coincidint amb el Mercat de Música Viva.

“Boig per tu”, “El tren de mitjanit”, “És inútil continuar”, “No he nascut per militar” i centenars de cançons més es precipitaven cap al calaix dels records de milers de seguidors de Sau la nit del 12 de febrer del 1999. Entre el desconcert i l'angoixa dels seus companys, una ambulància s'endua el cantant Carles Sabater, que es va morir poques hores després per aturada cardíaca. Aquell fatídic concert a Vilafranca del Penedès posava punt

final a la història d'un grup de rock català que havia començat a caminar el 1991. Però més enllà de centenars de fotografies de concerts de Sau i de compilacions de cançons que en puguin resumir la trajectòria pública, els nou anys de vivències que havien compartit Carles Sabater, Pep Sala i el seu equip tècnic fora dels escenaris havien quedat salvades en imatges.

El fotògraf oficial de Sau, Martí E. Berenguer, va copsar tots els concerts de Sau, però també els moments més

íntims i aparentment irrelevants del grup. Rostres de cansament al camerino després d'una actuació, mirades de complicitat instants abans de pujar a l'escenari, un gest pacient dels tècnics... Una valuosa informació sentimental que aquest fotògraf conservava en més d'11.000 negatius havia quedat emmagatzemada en caixes fins que, deu anys després de la mort de Carles Sabater, ha decidit de compartir aquells instants màgics amb tothom qui en algun moment va vibrar amb el grup. El llibre *Sau vist* és un tast de 200 imatges que arrenquen l'abril del 1991 i acaben amb l'últim concert.

“Amb la perspectiva dels anys he entès el fenomen Sau, per què el públic embogia quan sortien a l'escenari. I repassant l'arxiu per fer la tria per al llibre *Sau vist*, he pres consciència que aquelles fotos producte d'un encàrrec havien esdevingut històriques. Sobretot perquè en Carles ja no hi és. Allà hi havia bona part de la vida d'una persona que ha marxat”, reconeix Berenguer.

“Sau encara és viu”. Aquest fotògraf, que avui treballa en l'àmbit de la premsa social, ha seleccionat les imatges del llibre recercant en més d'11.000 contactes aconseguits en 66 sessions, del 1991 al 1999, entre les quals hi ha, en exclusiva, les fotos del darrer concert a Vilafranca del Penedès.

El cantant de Sau, Carles Sabater, es va morir sobtadament després d'un concert el 12 de febrer del 1999 a la nit, a Vilafranca del Penedès.

“Són retrats de moments que passaven lluny dels ulls dels fans però a prop de la meua càmera. He fet aquest llibre perquè Sau encara és viu en l’imaginari col·lectiu, però també perquè tenia la necessitat de reflexionar sobre aquella etapa, i per abocar sentiments que tenia latents i que potser no havia acabat de canalitzar”, reconeix Martí E. Berenguer.

Sau vist reflecteix la complicitat d’un equip que, a parer del fotògraf, “va ser el grup que va fer embogir més els seus fans combinant el bon rock amb la naturalitat d’en Carles”.

Des de la primera foto, agafada al concert a la sala Otto Zutz de Barcelona el Sant Jordi del 1991, fins al concert de Vilafranca del Penedès el 12 de febrer del 1999, Martí E. Berenguer fa un recorregut per totes les actuacions, però defuig les fotos “més clàssiques” dalt de l’escenari i presenta imatges que no sempre són les més espectaculars que va fer, “però sí les més emotives i quotidianes del grup, les que expressen amb més força què sentien ells”.

L’entorn laboral i personal. Les imatges van acompanyades de comentaris i anècdotes dels músics, amics, periodistes i col·laboradors del grup, que recorden el moment retratat. “Les persones més properes al grup, al qual costava d’endinsar-se, aporten detalls sobre la personalitat d’en Carles i en

Sau vist és el recull d’instantis íntims dels components del grup, robats pel fotògraf Martí E. Berenguer durant vuit anys. L’autor del llibre també ha volgut canalitzar records personals sobre Sau.

Pep, la seva manera de treballar, com se sentien en cada moment... En definitiva, informació sentimental que no es reflecteix en les fotos corrents d’un concert qualsevol”, apunta el fotògraf. El llibre compta amb un pròleg de Pep Sala i una nota biogràfica de Sau, a càrrec del lletrista Joan Capdevila, conegut com “el tercer Sau”.

Sau vist ofereix en tot moment una visió positiva de les relacions del grup, i prefereix no entrar en polèmiques sobre el suposat deteriorament de les relacions entre Carles Sabater i Pep Sala. S’havia comentat que la veu i l’omnipresència de Carles Sabater i la qualitat de les composicions de Pep Sala van motivar una gelosia mútua entre tots dos, que havia deteriorat el treball en equip. Sobre això, Martí E. Berenguer es mostra prudent: “Eren molt amics, però de vegades hi havia algun xoc d’egos. És totalment normal entre dues persones amb un caràcter molt marcat.”

No li agradaven les fotos. A Carles Sabater no li feia gaire gràcia que Berenguer el retratés constantment. Tot amb tot, recorda el fotògraf, mai no feia mala cara, “sempre sabia com posar-se i quina imatge donar. Era atractiu i ho sabia, explotava la seva imatge al límit”.

Quan aquest fotògraf va començar a treballar per a Sau, tot just tenia vint anys i una timidesa considerable. Recorda que “els moments de tensió entre el grup se’m feien difícils; no sabia què fer, i aleshores abaixava la càmera per dissimular”. Però, com recorda Pep Sala al pròleg del llibre, precisament aquesta “timidesa i discreció rere l’objectiu li van permetre de fer totes les fotos que va voler”. Sala reconeix que penetrar en les intimitats d’un grup musical és molt complex, però adverteix que aquest fotògraf ho va saber fer amb elegància, i els fruits en són les seves imatges.

El llibre es posa a la venda en escaure’s el desè aniversari de la mort de Carles Sabater, la nit del 12 de febrer del 1999. Aquella desaparició va estar envoltada de misteri, però sobretot, va deixar orfes milers de fans. Per a Berenguer, “no hi ha cap dubte que Sau ha estat el grup que més ha fet embogir els seus fans. Tenien una connexió especial”, assegura.

Al marge del llibre, aquesta setmana –entre el 16 i el 20 de setembre–, en el context del Mercat de Música Viva de Vic, l’autor exposarà una quarantena d’imatges de mida gran a la biblioteca Joan Triadú d’aquesta ciutat.

Gemma Aguilera

